

Pútnický list ŠPECIÁL

ZÁZRAČNÁ MEDAILA

DAR NEPOŠKVRNEJ

Láska Panny Márie k Svätej Cirkvi a k Spoločnosti dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul sa prejavila v r. 1830, keď v noci z 18. na 19. júla prišla do materského domu **v Paríži na ulici du Bac 140**. Tou vyvolenou dušou, ktorá sa s Ňou bezprostredne rozprávala, bola *sestra Katarína Labouré*, vtedy 24-ročná seminárska sestra /novicka/.

Katarína bola ôsma z 10 detí. Pri krste dostala meno Zoe. Keď mala 9 rokov, zomrela jej matka. Na vyplnenie prázdnoty, ktorú v nej zanechala smrť matky, si našla malá Zoe riešenie. V izbe bola soška Panny Márie, a keďže ju nemohla dočiahnuť, vystúpila na stoličku a so slzami v očiach ju objala a povedala: „**Odteraz Ty budeš mojou mamou!**“ Odvtedy sestra Katarína žila s Pannou Máriou vo veľmi dôvernom vzťahu. Veľmi túžila vidieť Ju a Panna Mária splnila jej túžbu.

18. júla 1830. Lahla si ... presvedčená, že tej noci uvidí svoju dobrú Matičku. Sestra direktorka dala novickám kúsok z rochetky sv. Vincenta. Sestra Katarína polovičku bez váhania prehltila. Zaspala, presvedčená, že jej sv. Vincent vyprosí milosť vidieť Pannu Máriu. A on jej ju vyprosil ...!!! O pol dvanástej v noci ju oslovil jej anjel strážny v podobe asi 4-5 ročného chlapčeka: „**Sestra Katarína, pod' do kaplnky, Svätá Panna tam na teba čaká.**“ Viedol ju do kaplnky, kde boli zažaté všetky svetlá. Panna Mária sedela na sedese /kreslo pre kňaza/.

Sestra Katarína sa k Nej vrhla, kľakla si na schodík oltára a ruky položila na Jej kolena. Takto sa dve hodiny rozprávali o Spoločnosti dcér kresťanskej lásky, o Francúzsku i o tom, čo ju čaká. Vyjaviła jej, že Francúzsko zastihne veľké nešťastie, ale obidve Spoločnosti budú ochránené. Viackrát zdôraznila: „**Ja však budem s vami. Dôverujte! Budem s vami. Pán Boh a sv. Vincent budú chrániť obe Spoločnosti. Dôverujte! S inými rehoľnými spoločnosťami to bude inak. Budú aj obe.**“ Keď to Panna Mária hovorila, mala slzy v očiach. Jej slová sa čoskoro naplnili. Už o niekoľko dní vypukla revolúcia a nastalo krvavé prenasledovanie. Obidve Spoločnosti však boli od nešťastia uchránené.

27. novembra 1830, v sobotu pred 1. adventnou nedeľou, keď si sestry o pol šiestej večer konali v kaplnke rozjímanie, sestra Katarína v hlbokom tichu začula akoby šum hodvábnych šiat. Zbadala Pannu Máriu. Stála na pologuli. Pod Jej nohami uvidela hada zelenkastej farby so žltými škvrnami. V rukách držala zlatú guľu, na ktorej bol malý kríž. Sestra Katarína počula vnútorný hlas: „**Táto guľa predstavuje celý svet, hlavne Francúzsko, a každého človeka zvlášť.**“ Potom guľa zmizla. Panna Mária zmenila postoj. Sklopila zrak, ruky vystrela k zemi. Na každom prste mala prstene s drahými kameňmi, z ktorých vychádzali lúče. „**Krása a jas líčov je symbolom milostí, ktoré rozdávam všetkým, čo o ne prosia. Drahokamy, ktoré nevysielajú lúče, predstavujú milosti, ktoré si ľudia zabúdajú prosiť.**“ Sestra Katarína pripísala: „**Dala mi poznať, že sa teší, keď ju prosíme. Keďže je veľkodušná k tým, ktorí ju prosia, milosti rozdáva s veľkou radosťou.**“ Okolo Panny Márie sa vytvoril oválny nápis „**Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.**“ Potom sa obraz obrátil. Na druhej strane bolo jasne vidieť písmeno „M“, nad ním kríž a pod ním presväté Srdcia Ježiša a Márie. Potom počula hlas: „**Dajte zhotoviť medailu podľa tohto vzoru. Tí, ktorí ju budú nosiť s veľkou dôverou a budú sa zbožne modliť povzdych, ktorý je na nej, dostanú veľké milosti a budú požívať celkom zvláštnu ochranu Matky Božej.**“ Prvé medaily boli vyrazené v roku 1832. Keď sestra Katarína dostala medailu, s radosťou zvolala: „**Teraz ju treba rozširovať. O ostatné sa postará Panna Mária.**“ Medaila sa za veľmi krátky čas rozšírila po celom svete. Ľudia ju nazvali „zázračnou medailou“, lebo na príhovor Panny Márie sa diali mnohé zázraky.

Sv. Katarínu Labouré takto nazval pápež Pius XII. pri svätorečení. Panna Mária si želala, aby o ich stretnutí vedel len jej spovedník. Prečo?

Toto mlčanie sestry Kataríne dávalo netušenú vnútornú silu na zvládnutie tak veľkých Božských vecí ako je stretnutie s Pannou Máriou. Každé vypovedané slovo by veľmi zoslabilo a zriedilo vážnosť, dôležitosť a dôstojnosť príchodu Panny Márie. Sestre Kataríne bolo toto mlčanie aj zdrojom veľkej pokory, skromnosti, malosti a veľkej lásky k Panne Márii. Ona žila s Ňou. To bol jej svet. Mlčaním nebol tento jej vzťah k Panne Márii nikým a ničím ohrozený. Vo vzťahu k spolusestrám vychádzalo každé jej slovo z hĺbky tohto mlčania. Mlčanie s Pannou Máriou a s Pánom Ježišom vo vnútri jej duše dávalo jej silu zachovať tajomstvo svojej Kráľovnej. Veľké veci sa rodia v tichu, rastú v tichu, prežívajú sa v tichu.

Keď pápež Pius XI. dňa 28. mája 1933 blahorečil sestru Katarínu, povedal: „**Zdá sa, akoby dnešný človek hľadal zmysel života len vo vonkajších prejavoch. Aké vzdialené sú nám príklady tichého a utiahnutého života. Zdá sa, ako keby charakteristickou požiadavkou dnešnej doby bolo to, čo nesie pečať verejnosti. A predsa, musíme uznať, že vnútorný život je pre kresťana nutnosťou. Nie je možné vládnuť pokladmi čistoty, dôstojnosti, skromnosti, kresťanskej lásky, pokladmi modlitby, milosti v Bohu ukrytého života, ak ich starostlivo neukrývame. Sestra Katarína vedela zachovať tajomstvo svojej Kráľovnej.**“

Generálny predstaviteľ P. Gregory Gay v obežníku z 18. novembra 2013 napísal: „V súčasnosti si robíme starosti o budúcnosť ľudstva a cítime potrebu odpovedať na urgentnú výzvu pápeža Františka modliť sa za pokoj na celom svete, aby sa konflikty riešili dialógom za stolom a nie na bojisku. Spojme sa v modlitbe, ktorú nás zvláštnym spôsobom naučila Panna Mária a ktorú každý z nás denne bude viackrát vyslovovať: „*Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.*“ Vincentská rodina je rozšírená po celom svete. Ak v každej časti sveta bude opakovaná táto modlitba, Panna Mária obráti náš nepokojný svet k Bohu. Túto jednoduchú modlitbu môže vyslovovať každý a všade: pri práci, pri šoférovaní, na poli, v nemocnici, pri službe chudobnému... Nechajme sa dotknúť týmto bojom proti zlu, vedení Nepoškvrnenou. Sírme Zázračnú medailu, učme ľudí opakovať túto krátku modlitbu, zapojme sa do spolupráce pre spásu sveta. Budme Máriiným hlasom, ktorý slovami i skutkami hovorí o Ježišovej bezpodmienečnej láske ku každému jednému človeku. Proti hlučnému a prefíkanému zlu bojujme predovšetkým Božími prostriedkami, akými je aj medaila – tento úžasný dar Božej dobroty. Nosme ju s veľkou dôverou. Darujme ju najmä tým, ktorí trpia. Ponúknime ju mladým ľuďom, ktorí sú dezorientovaní v tomto chaotickom svete. Nech nájdú cestu ku Kristovi a k Jeho Matke, Panne Márii, a tak nech objavia pravú radosť a šťastie.“

s. Renáta Bezáková, DKL

Text: s. Renáta Bezáková, DKL; graficky upravila: Mária Prekopová
obrazová príloha: www.spiritualitecatholique.wordpress.com, www.verim.sk, www.modlitba.sk

NEPREDAJNÉ, VOLNE ŠIRITELNÉ